

นิทานเรื่อง สวนปริศนา

กาลครั้งหนึ่ง มีคุณตาของคุณยายคู่หนึ่งเป็นคนที่รักหนังสือมาก คุณตาเป็นนักเขียนนิทาน ส่วนคุณยายทำงานในห้องสมุด คุณตาของคุณยายมีหลานสองคนที่มักมาเยี่ยมในช่วงปิดเทอมเสมอ ๆ หลานคนเล็กชื่อซาร่าเป็นเด็กผู้หญิงที่รักการอ่าน ส่วนหลานคนโตชื่อปีเตอร์เป็นเด็กผู้ชายที่ไม่เคยสนใจการอ่านหนังสือเลย คุณตาอยากให้เป็นเด็กที่เห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือบ้าง คุณตาจึงตัดแปลงสวนที่อยู่ระหว่างบ้านกับห้องสมุดให้กลายเป็นสวนปริศนาและรอเวลาที่หลาน ๆ จะมาเยี่ยม

เมื่อถึงช่วงปิดเทอม ปีเตอร์กับซาร่ามาหาคุณตาคุณยายเหมือนเช่นทุกครั้ง เมื่อหลาน ๆ มาถึง คุณตาจึงชวนหลานให้เล่นเกมผจญภัยโดยเดินทางจากบ้านผ่านสวนปริศนาไปยังห้องสมุดที่คุณยายดูแลซึ่งถ้าหลาน ๆ ไขปริศนาและไปถึงห้องสมุดได้สำเร็จ คุณตาของคุณยายก็จะให้รางวัลตามแต่จะร้องขอ

เมื่อปีเตอร์รู้ว่าจะได้ผจญภัยแถมยังมีรางวัลให้ เขาจึงยินดีเล่นเกมด้วย แต่คุณตามีข้อแม้ว่าปีเตอร์กับซาร่าต้องร่วมผจญภัยไปด้วยกัน ซึ่งแม้ปีเตอร์จะรู้สึกว่าจะซาร่าอาจเป็นตัวถ่วงอยู่บ้าง แต่เขาก็ยอมตกลง

ไม่นานหลังจากนั้น คุณตาก็พาเด็ก ๆ ไปที่ทางเข้าสวนปริศนา จากนั้น คุณตาก็ให้เด็ก ๆ เดินทาง เข้าไปในสวนเพื่อเผชิญหน้ากับปริศนาด่านต่าง ๆ ที่รออยู่

เมื่อเด็ก ๆ เดินไปได้สักพัก พวกเขา ก็พบหนองน้ำซึ่งมีตัวอักษรภาษาอังกฤษลอยอยู่เต็มไปหมด สองพี่น้องเดินลุยลงไปก้นกลางหนองน้ำแล้วอ่านป้ายคำสั่งความว่า “จงสังเกตตัวอักษรภาษาอังกฤษในหนองน้ำ แล้วเขียนตัวอักษรที่หายไปในช่วงว่างที่ป้ายให้ถูกต้อง”

ปีเตอร์กุมขมับ เพราะเขาไม่มีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษเลย ส่วนหนอนหนังสืออย่างซาร่าได้แต่ยิ้ม เธอค่อย ๆ สังเกตตัวอักษรที่ลอยอยู่ในน้ำ จากนั้น เธอก็เขียนตัวอักษรที่หายไปบนแผ่นป้าย

ปีเตอร์ที่พี่น้องสาวแก้ปริศนาได้สำเร็จ หลังจากนั้น สองพี่น้องก็เดินทางกันต่อ

ไม่นานนัก ปีเตอร์กับซาร่าก็พบปริศนาด่านที่สอง ด่านนี้คุณตาปลูกดอกไม้เอาไว้หลายชนิด พร้อมกับมีป้ายคำสั่งเขียนไว้ว่า “จงจับคู่ดอกไม้ประจำชาติเหล่านี้ให้ถูกต้อง”

ปีเตอร์ไม่รู้จักดอกไม้สักชนิด แถมเขายังไม่เคยสนใจว่าดอกไม้ชนิดใดเป็นดอกไม้ประจำชาติของประเทศไหน ฝ่ายซาร่าผู้รักการอ่านยีนคิดอยู่สักพัก จากนั้น เธอก็นำธงชาติมาปักที่แปลงดอกไม้แต่ละแปลงได้อย่างถูกต้องจนปีเตอร์ถึงกับอ้าปากค้าง

หลังจากผ่านด่านปริศนามาได้ทั้งสองด่าน ปีเตอร์กับซาร่าก็เดินทางต่อจนมาถึงเส้นทางปริศนาซึ่งวกวนเหมือนเขาวงกต ทางเข้าเขาวงกตมี 2 ช่องทาง แต่ละช่องทางมีรอยเท้าสัตว์ปรากฏอยู่ที่หน้าทางเข้า พร้อมกับมีป้ายเขียนไว้ว่า “จงตามรอยเท้ากระต่ายไป แต่ถ้าโชคร้ายเลือกตามรอยเท้าหมีจะติดอยู่ในเขาวงกตตลอดกาล”

ปีเตอร์ไม่รู้ว่ารอยเท้ากระต่ายมีลักษณะอย่างไร ส่วนซาร่าได้แต่ยิ้มแล้วเดินนำหน้าพี่ชายผ่านช่องทางที่เธอมั่นใจว่า “ใช่” อย่างไม่ลังเล

ตลอดทาง ปีเตอร์คิดกลับไปกลับมาว่า ทำไมน้องสาวของเขาจึงแก้ปริศนาได้อย่างสบาย ปีเตอร์ครุ่นคิดอย่างจริงจัง และหลังจากที่สองพี่น้องเดินทางในเขาวงกตได้สักพัก พวกเขา ก็มาถึงห้องสมุดซึ่งมีคุณยายกับคุณตา ยืนรอพวกเขาอยู่

เด็กทั้งสองเดินทางและแก้ปริศนาต่าง ๆ ได้สำเร็จทุกประการ ดังนั้น คุณยายกับคุณตาจึงเอ่ยปากให้เด็ก ๆ เลือกของขวัญที่อยากได้

แน่นอนว่าซาร่าขอใช้เวลาอ่านหนังสือในห้องสมุดของคุณยายเป็นของขวัญ เพราะการอ่านทำให้เธอมีความสุขและได้ความรู้มากมาย

ส่วนปีเตอร์ที่ครุ่นคิดมาตลอดทางก็เอ่ยปากบอกคุณตา กับคุณยายว่า “ผมเพิ่งรู้ว่าการอ่านหนังสือนี้วิเศษขนาดไหน ผมอยากมีความรู้เหมือนกับซาร่า ผมขออ่านหนังสือในห้องสมุดด้วยคนได้ไหมครับ”

คุณตา กับคุณยายมีความสุขมากที่ปีเตอร์เล็งเห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือ ด้วยเหตุนี้เอง

ตลอดช่วงปิดเทอมของปีเตอร์กับซาร่า พวกเขาจึงใช้เวลาเกือบทั้งหมดอยู่ในห้องสมุดและได้อ่านหนังสือสนุก ๆ น่ารัก ๆ เล่ม

ตลอดช่วงปิดเทอมของปีเตอร์และซาร่า ห้องสมุดของคุณยายกลายเป็นสถานที่โปรดของสองพี่น้อง ซาร่ากับปีเตอร์มักจะนั่งอยู่ด้วยกันที่มุมโปรดใต้ต้นไม้ใหญ่กลางห้องสมุด อ่านหนังสือเล่มแล้วเล่มเล่าด้วยความสนุกสนาน

ปีเตอร์เริ่มต้นจากหนังสือนิทานผจญภัยที่ง่าย ๆ ก่อน แล้วค่อย ๆ อ่านหนังสือที่ท้าทายมากขึ้น ซาร่าก็ไม่พลาดที่จะช่วยอธิบายสิ่งที่พี่ชายไม่เข้าใจ ทั้งสองยังผลัดกันเล่าเรื่องที่ได้จากหนังสือให้คุณตา กับคุณยายฟังทุกวัน

วันหนึ่ง ขณะที่ทั้งคู่กำลังอ่านอยู่ ปีเตอร์มองไปที่น้องสาวแล้วยิ้ม “ขอบคุณนะ ซาร่า ถ้าไม่ได้เธอช่วย ผมคงยังคิดว่าการอ่านมันน่าเบื่อเหมือนเดิม”

ซาร่าหัวเราะเบา ๆ “ไม่เป็นไรหรอกปีเตอร์ ฉันดีใจที่พี่ชอบอ่านหนังสือแล้ว”

ในวันสุดท้ายของปิดเทอม คุณตา กับคุณยายพาหลาน ๆ ไปที่สวนปริศนาอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ไม่มีปริศนาใหม่ มีเพียงแค่น้ำพุเล็ก ๆ ที่คุณตาเขียนไว้ว่า “หนังสือคือเพื่อนแท้ในการผจญภัยของชีวิต” ปีเตอร์ยืนมองน้ำพุและพยักหน้า ก่อนจะหันไปบอกคุณตาว่า

“ผมเข้าใจแล้วครับคุณตา การอ่านไม่ใช่แค่ได้ความรู้ แต่ยังเปิดโลกใหม่ ๆ ให้เราเห็นเหมือนผจญภัยในหนังสือจริง ๆ”

คุณยายยิ้มอบอุ่น พลาถกล่าวเสริม “จำไว้นะหลานรัก ความรู้ที่อยู่ในหนังสือทุกเล่ม รอให้พวกเราเปิดอ่านเพื่อค้นพบมัน”

หลังจากปิดเทอมนี้ ปีเตอร์เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด เขาเริ่มสนใจหนังสือมากขึ้น และมักจะเล่าเรื่องราวที่อ่านได้ให้เพื่อนๆ ฟังเสมอ ในขณะที่เดียวกัน เขากับซาร่ายังคงรอคอยให้ถึงช่วงปิดเทอมครั้งต่อไป เพราะการกลับมาหาคุณตาของคุณยายที่เต็มไปด้วยหนังสือและความรักนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขามีความสุขที่สุด

และทั้งปีเตอร์และซาร่าก็เรียนรู้ว่า "การอ่านหนังสือคือการผจญภัยที่ไม่มีวันสิ้นสุด"

นิทานเรื่อง สวนปริศนา ก็ได้จบลงแล้ว ข้อคิดที่ได้ในวันนี้คือ การอ่านหนังสือเปิดโลกกว้าง หนังสือเปรียบเสมือนหน้าต่างที่เปิดโอกาสให้เราเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทั้งในด้านความรู้และจินตนาการ การอ่านช่วยให้เรามองเห็นโลกที่กว้างไกลกว่าที่เราเคยสัมผัส